

ΕΤΟΣ 58ον

7 Φεβρουαρίου 2010

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 6 (2958)

ΑΓΑΠΗ: ΤΟ ΚΡΙΤΗΡΙΟ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

Ένα αναπόφευκτο γεγονός, πού θά τερματίσει τήν ιστορία τοῦ κόσμου καί θά σφραγίσει τήν προσωπική μας ζωή, παρουσιάζει ἡ σημερινή εὐαγγελική παραβολή τῆς μέλλουσας κρίσης, «ὅταν ἔλθῃ ὁ Υἱός τοῦ ἀνθρώπου». Ὅσο τοιμηρό καί παράδοξο κι ἄν ἀκούγεται, ὁ Χριστός δέν θά ξαναέρθῃ, ἀφοῦ ἤδη εἶναι πανταχοῦ παρών στή συμπαντική πραγματικότητα καί τήν ιστορία τοῦ κόσμου καί τοῦ ἀνθρώπου. Ὁ Χριστός δέν ἔφυγε ποτέ ἀπό τή ζωή μας, «ἰδοῦ ἐγώ μεθ' ὑμῶν εἰμι πάσας τάς ἡμέρας ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος» (Μθ. 28,22). Κάποτε, στόν ἐπίπλογο τῆς ζωῆς τοῦ κόσμου, ἀπλῶς θά φανερωθεῖ, καί θά λάμψει αὐτό πού τώρα δέν βλέπουμε, καί ὅμως ὑπάρχει, ἡ ἀλήθεια καί ἡ δόξα Του. Τότε τά σκηνικά τοῦ κόσμου καί τά παρασκήνια τῆς ιστορίας θά πέσουν καί ἡ ζωή τοῦ κάθε ἀνθρώπου θά κριθεῖ.

Ἄγάπη στόν ἄνθρωπο, τήν εἰκόνα τοῦ Θεοῦ

Δυστυχῶς στή σκέψη πολλῶν ἀνθρώπων τό προφητικό βάθος τῆς παραβολῆς τῆς μέλλουσας κρίσης διαστρέφεται ἐπικίνδυνα, κάθε φορά πού τήν ἀντιλαμβάνονται μέ ἕναν τρόπο πού πανικοβάλλῃ καί τρομοκρατεῖ μέ ἀπειλές, καταδίκες καί τιμωρίες. Ὅμως ὁ Θεός δέν τιμωρεῖ, ἀλλῆ ὁ ἄνθρωπος αὐτοτιμωρεῖται μέ τίς ἐπιλογές του καί τίς συμπεριφορές του, ὅπως ὑπαινίσσεται ὁ Χριστός, ὅταν λέει «καθώς ἀκούω κρίνω, καί ἡ κρίσις ἡ ἐμή δικαία ἐστίν» (Ἰω. 5,30). Ὁ Χριστός ἀκούει καί ἀποδέχεται τή δική μας ἀπόφαση. Ἀπό τή δική μας τοποθέτηση ἐξαρτᾶται ἡ κρίση Του. Κάθε φορά πού ἀρνούμαστε τήν ἀγάπη γιά τόν ἐμπερίστατο ἄνθρωπο ἀρνούμαστε τόν ἴδιο τόν Θεό. Γι' αὐτό, ἄν ἀδιαφορήσουμε καί δέν ἀγαπήσουμε τόν συνάνθρωπο, τότε θά κριθοῦμε ἀπό τόν Υἱό τοῦ ἀνθρώπου.

Ἡ ἀγάπη, λοιπόν, γίνεται τό ἀπόλυτο καί διαχρονικό μέτρο τοῦ Θεοῦ, πού μᾶς ζυγίζει. Ἀποτελεῖ τό ἀδιαμφισβήτητο κριτήριο τῆς κρίσεώς Του. Ὁ ἄνθρωπος δέν ἔχει ἄλλῃ ἀσφαλή τρόπο καί δρόμο, γιά νά ἐνωθεῖ μέ τόν Θεό καί νά

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ματθ. κε' 31-46)

Ἡ τελική κρίση

Εἶπεν ὁ Κύριος· Ὅταν ἔλθῃ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ, καὶ πάντες οἱ ἄγιοι Ἄγγελοι μετ' αὐτοῦ, τότε καθίσει ἐπὶ θρόνου δόξης αὐτοῦ, καὶ συναχθήσονται ἔμπροσθεν αὐτοῦ πάντα τὰ ἔθνη, καὶ ἀφορεῖ αὐτοὺς ἀπ' ἀλλήλων, ὥσπερ ὁ ποιμὴν ἀφορίζει τὰ πρόβατα ἀπὸ τῶν ἐρίφων· καὶ στήσει τὰ μὲν πρόβατα ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ, τὰ δὲ ἐρίφια ἐξ εὐωνύμων. Τότε ἐρεῖ ὁ Βασιλεὺς τοῖς ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ· Δεῦτε οἱ εὐλογημένοι τοῦ Πατρὸς μου, κληρονομήσατε τὴν ἡτοιμασμένην ὑμῖν βασιλείαν ἀπὸ καταβολῆς κόσμου. Ἐπεινάσα γάρ, καὶ ἐδώκατέ μοι φαγεῖν· ἐδίψησα, καὶ ἐποτίσατέ με· ξένος ἤμην, καὶ συνηγάγετέ με· γυμνός, καὶ περιεβάλετέ με· ἠσθένησα, καὶ ἐπεσκέψασθέ με· ἐν φυλακῇ ἤμην, καὶ ἦλθετε πρὸς με. Τότε ἀποκριθήσονται αὐτῷ οἱ δίκαιοι, λέγοντες· Κύριε, πότε σε εἶδομεν πεινῶντα καὶ ἐθρέψαμεν; ἢ διψῶντα καὶ ἐποτίσαμεν; πότε δέ σε εἶδομεν ξένον καὶ συνηγάγομεν; ἢ γυμνόν καὶ περιεβάλομεν; πότε δέ σε εἶδομεν ἀσθενῆ, ἢ ἐν φυλακῇ, καὶ ἦλθομεν πρὸς σέ; Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Βασιλεὺς, ἐρεῖ αὐτοῖς· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐφ' ὅσον ἐποιήσατε ἐνὶ τούτων τῶν ἀδελφῶν μου τῶν ἐλαχίστων, ἐμοὶ ἐποιήσατε. Τότε ἐρεῖ καὶ τοῖς ἐξ εὐωνύμων· Πορεύεσθε ἀπ' ἐμοῦ οἱ κατηραμένοι εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον, τὸ ἡτοιμασμένον τῷ διαβόλῳ καὶ τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ. Ἐπεινάσα γάρ, καὶ οὐκ ἐδώκατέ μοι φαγεῖν· ἐδίψησα, καὶ οὐκ ἐποτίσατέ με· ξένος ἤμην, καὶ οὐ συνηγάγετέ με· γυμνός, καὶ οὐ περιεβάλετέ με· ἀσθενής καὶ ἐν φυλακῇ, καὶ οὐκ ἐπεσκέψασθέ με. Τότε ἀποκριθήσονται αὐτῷ καὶ αὐτοί, λέγοντες· Κύριε, πότε σε εἶδομεν πεινῶντα, ἢ διψῶντα, ἢ ξένον, ἢ γυμνόν, ἢ ἀσθενῆ, ἢ ἐν φυλακῇ, καὶ οὐ διηκονήσαμεν σοι; Τότε ἀποκριθήσεται αὐτοῖς, λέγων· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐφ' ὅσον οὐκ ἐποιήσατε ἐνὶ τούτων τῶν ἐλαχίστων, οὐδὲ ἐμοὶ ἐποιήσατε. Καὶ ἀπελεύσονται οὗτοι εἰς κόλασιν αἰώνιον, οἱ δὲ δίκαιοι εἰς ζωὴν αἰώνιον.

ζήσει τὴν ὑπαρξιακὴν του εὐτυχία (αὐτὸ πού ἴεμε σωτηρία), παρὰ μόνο τὴν ἔμπρακτὴ ἀγάπην στὸν ἄλλον ἄνθρωπο. Ἐδῶ σημασία δὲν ἔχει τὸ ποιὸς εἶναι ὁ πηλοσίον, ἀλλὰ τὸ πῶς θὰ σταθοῦμε ἐμεῖς «πηλοσίον», δηλαδή, κοντὰ στὸν ἄλλο.

Ὁ ὄσιος Ἰσαάκ ὁ Σύρος τονίζει ὅτι «ὅταν φθάνουμε στὴν ἀγάπην, φθάνουμε στὸν Θεὸ καὶ ὁ δρόμος τοῦ ἀγῶνα μας τελειώνει». Ὁ Χριστὸς ταυτίζεται μὲ τοὺς ταλαιπωρημένους, τοὺς θλιμμένους, τοὺς καταφρονημένους. Μᾶς ζητᾶ νὰ τὸν ἀνακαλύψουμε καὶ νὰ τὸν συναντήσουμε μέσα ἀπὸ τὴν ἀγάπην μας γιὰ αὐτούς. Ὅταν πάσχει ὁ ἄνθρωπος, συμπάσχει μαζί του καὶ ὁ Θεός. Γι' αὐτὸ ἡ ἔμπρακτὴ ἀγάπην γιὰ τὸν πάσχοντα ἄνθρωπο ἀποδεικνύει μὲ τρόπο ἀπτό καὶ χειροπιαστὸ τὴν πίστη καὶ τὴν ἀγάπην μας γιὰ τὸν Θεό.

Ἡ ἀγάπην ὡς διακονία

«Καὶ οὐ διακονήσαμεν σοί»; Ἄν ἡ ἀγάπην δὲν διακονεῖ, τότε δὲν εἶναι γνήσια καὶ ξεπέφτει. Ἡ διακονία εἶναι κορυφαῖος τρόπος χριστιανικῆς παρουσίας καὶ μαρτυρίας. Εἶναι θυσία χωρὶς ὑπολογισμό, ἡ ὁποία θεραπεύει ὅ,τι πονάει

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Εἶπεν ὁ Κύριος: «Ὅταν δέ ἔλθῃ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου μὲ ὄλνῃ του τὴν δόξαν καὶ ὄλοι οἱ ἄγγελοι μαζί του, τότε θά καθίσῃ εἰς τὸν θρόνον τῆς δόξης του καὶ θά μαζευθοῦν ἐνώπιόν του ὅλα τὰ ἔθνη καὶ θά χωρίσῃ τοὺς μὲν ἀπὸ τοὺς δέ, ὅπως ὁ βοσκὸς χωρίζει τὰ πρόβατα ἀπὸ τὰ κασίκια, καὶ θά τοποθετήσῃ τὰ μὲν πρόβατα πρὸς τὰ δεξιὰ του, τὰ δέ κασίκια πρὸς τὰ ἀριστερά του. Τότε θά πῇ ὁ βασιλεὺς εἰς ἐκείνους πού θά εἶναι πρὸς τὰ δεξιὰ, “Ἐλάτε οἱ εὐλογημένοι τοῦ Πατέρα μου, κληρονομήστε τὴν βασιλείαν, ἡ ὁποία εἶναι ἐτοιμασμένη γιὰ σὰς ἀπὸ τὸν καιρὸν τῆς δημιουργίας τοῦ κόσμου. Διότι ἐπέίνασα καὶ μοῦ ἐδώκατε νά φάγω, ἐδίψασα καὶ μ’ ἐποτίσατε, ξένος ἤμouνα καὶ μ’ ἐπῆρατε εἰς τὸ σπίτι, γυμνὸς ἤμouνα καὶ μ’ ἐνδύσατε, ἄρρωστησα καὶ μ’ ἐπισκεφθήκατε, εἰς τὴν φυλακὴν ἤμouνα καὶ ἤλθατε σ’ ἐμέ”. Τότε θά τοῦ ἀποκριθοῦν οἱ δίκαιοι καὶ θά ποῦν, “Κύριε, πότε σέ εἶδαμε νά πεινᾷς καὶ σ’ ἐθρέψαμε ἢ νά διψᾷς καὶ σ’ ἐποτίσαμε; Πότε δέ σέ εἶδαμε ξένον καὶ σ’ ἐπῆραμε εἰς τὸ σπίτι ἢ γυμνὸν καὶ σ’ ἐνδύσαμε; Πότε σέ εἶδαμε ἄρρωστον ἢ φυλακισμένον καὶ ἤλθαμε σ’ ἐσέ;”. Ὁ βασιλεὺς θά ἀπαντήσῃ καὶ θά τοὺς πῇ, “Ἀλήθεια σὰς λέγω, ὅ,τι ἐκάνατε εἰς ἕνα ἀπὸ τούτους τοὺς ἀσήμαντους ἀδελφούς μου, σ’ ἐμέ τὸ ἐκάνατε”. Τότε θά πῇ καὶ σ’ ἐκείνους, πού θά εἶναι πρὸς τὰ ἀριστερά, “Φύγετε ἀπ’ ἐμέ, καταραμένοι, σὴν αἰωνία φωτιά, πού ἔχει ἐτοιμασθῆ διὰ τὸν διάβολον καὶ τοὺς ἀγγέλους του, διότι ἐπέίνασα καὶ δέν μοῦ ἐδώκατε νά φάγω, ἐδίψασα καὶ δέν μ’ ἐποτίσατε, ξένος ἤμouνα καὶ δέν μ’ ἐπῆρατε εἰς τὸ σπίτι, γυμνὸς ἤμouνα καὶ δέν μ’ ἐνδύσατε, ἀσθενὴς ἤμouνα καὶ φυλακισμένος καὶ δέν μ’ ἐπισκεφθήκατε”. Τότε θά ἀποκριθοῦν καὶ αὐτοὶ καὶ θά ποῦν, “Κύριε, πότε σέ εἶδαμε νά πεινᾷς ἢ νά διψᾷς καὶ νά εἶσαι ξένος ἢ γυμνὸς ἢ ἀσθενὴς ἢ φυλακισμένος καὶ δέν σέ ὑπηρετήσαμε;”. Τότε θά ἀποκριθῇ εἰς αὐτοὺς καὶ θά πῇ, “Ἀλήθεια σὰς λέγω, ὅ,τι δέν ἐκάνατε εἰς ἕνα ἀπὸ τοὺς ἀσήμαντους τούτους, οὔτε εἰς ἐμέ ἐκάνατε”. Καὶ αὐτοὶ θά μεταβοῦν εἰς κόλασιν αἰώνιον, οἱ δέ δίκαιοι εἰς ζωὴν αἰώνιον».

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐδ. Ἀνωτιάδου, Ἀμ. Ἀδιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἐκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

τὸν ὄλο ἀνθρώπο. Ὁ πεινασμένος, ὁ διψασμένος, ὁ γυμνός, ὁ ξένος, ὁ φυλακισμένος, ὁ ἄρρωστος εἶναι καταστάσεις ζωῆς πού μαστίζουν τὸν ἀνθρώπο ὡς πρόσωπο καὶ ὡς κοινωνία. Ὁ διάβολος, ἡ ἁμαρτία καὶ ἡ φθορά δημιουργοῦν συνεχῶς ἀναρίθμητες ἐστίες καὶ πλήγματα ἀνάγκης πού μᾶς κυκλώνουν. Ἀσθένειες, δυστυχία, θεομνηεῖς, πείνα, ἐγκληματικότητα, περιφρόνηση, μοναξιά, ἐγκατάληψη, ἐκμετάλληση, μετανάστευση, ἀδικία, ἀνεργία, εἶναι ὁ χῶρος τῆς ἀνάγκης καὶ τῆς ἀδυναμίας τοῦ ἀνθρώπου. Εἶναι καταστάσεις ὑπαρξης τῶν ἐλαχίστων ἀδελφῶν τοῦ Χριστοῦ.

Γεννιέται ὁμως ἕνα ἐρώτημα. Πῶς τοὺς ἀντιμετωπίζουμε; Οἱ πῖο πολλοὶ ἀπὸ ἐμᾶς τοὺς προσπερνᾶμε ἀδιάφορα ἢ τοὺς «προσφέρουμε» ἀπλῶς τὸν οἶκτο μας. Περιορίζουμε καὶ ἐξαντλοῦμε τὸ νόημα τῆς παραβολῆς στό καθῆκον τῆς

7 Φεβρουαρίου 2010: ΤΗΣ ΑΠΟΚΡΕΩ

«Μνεία τῆς δευτέρας καί ἀδεκάστου παρουσίας τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ», Παρθενίου ἐπισκόπου Λαμψιάκου, Λουκᾶ ὁσίου τοῦ ἐν Στειρίῳ Ἑλλάδος († 946).

Ἦχος: β΄ – Ἑωθινόν: Β΄ – Ἀπόστολος: Α΄ Κορ. ν΄ 8 - θ΄ 2 – Εὐαγγέλιον: Ματθ. κε΄ 31-46.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 14 Φεβρουαρίου, τῆς Τυρινῆς.

Ἀπόστολος: Ρωμ. ιγ΄ 11 - ιδ΄ 4 – Εὐαγγέλιον: Ματθ. στ΄ 14-21.

ἐληημοσύνης. Δέν μπορούμε νά ὑπερικήσουμε τό φόβο καί τήν ἀνασφάλεια πού γεννᾷ μέσα μας ἡ ἀνωνυμία τοῦ ἀγνώστου συνανθρώπου μας, τοῦ πρόσφυγα καί τοῦ λαθρομετανάστη, τοῦ ἀποξενωμένου καί ἐγκαταληημένου. Εἴμαστε τραγικά ἀνίκανοι νά κατέβουμε στόν «ἄδη τῆς ζωῆς του», ὥστε νά τόν βοηθήσουμε καί νά τόν ἀναστήσουμε στή ζωῆ τῆς ἀγάπης, κατά τό παράδειγμα τῆς καθόδου τοῦ Χριστοῦ στόν ἄδη.

Ἀγαπητοί ἀδελφοί, ὁ ἱερός Χρυσόστομος ἀναφέρει ὅτι «δέν μπορῶ νά πιστέψω γιά ἕναν ἄνθρωπο ὅτι εἶναι δυνατόν νά σωθεῖ, ἂν δέν κοπιᾷσει γιά τή σωτηρία τοῦ διπλανοῦ του». Ἔσ μήν ξεχνᾷμε ὅτι ὁ διπλάνος, ὁ κάθε ἐλάχιστος ἀδελφός τοῦ Χριστοῦ, δέν πεινάει καί διψᾷει μόνο γιά ψωμί καί νερό, ἀλλῆ γιά ἀλήθεια, ἀγάπη καί σωτηρία. Ἀμήν.

Ἀρχιμ. Ν. Κ.

Ἀπό τίς ἐκδόσεις τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ, Ἀρχιεπισκόπου Τυράνων καί πάσης Ἀλβανίας

ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗ ΣΤΑ ΙΧΝΗ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

Θεολογικές μελέτες καί ὁμιλίες (Β΄ ἔκδοσις)

Τό θέμα ἱεραποστολή ξεδιπλώνεται στίς πραγματικές ὑπαρξιακές, ἐκκλησιαστικές καί πανανθρώπινες διαστάσεις του, ζυπνᾷ συνειδήσεις, ἀποκαλύπτει εὐθύνες, γεμίζει τήν καρδιά ἐπίγνωση κι ἐλπίδα. Μᾶς καλεῖ νά βγοῦμε ἀπό τήν περιχαρῶμένη αὐλή τοῦ ἀτομικοῦ ἢ ὁμαδικοῦ μας «ἐγώ» καί νά ἀκολουθήσουμε μέ συνέπεια τόν Χριστό.

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: 1) Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγεῖται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ, στήν ὁποία περιστασιακῶς θά χοροστατεῖ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καί θά ὁμιλεῖ. 2) Κάθε Δευτέρα καί ὥρα 4.30 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου» στόν Ἱ. Προσκυνηματικό Ναό Ἁγίας Βαρβάρας στόν ὁμώνυμο Δῆμο Ἀττικῆς. Προηγεῖται ἡ Παράκληση τῆς Ἁγίας καί ὁμιλεῖ ἕνας ἀπό τοὺς Ἑφημερίους τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἔβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιῶ 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Λιευθυντής· Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διευκρίτιση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ΄ ὅλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr